

Amos

1

¹ Slova Amose, jednoho z tekojských pastevců. Dva roky před zemětřesením, za vlády judského krále Uziáše^a a izraelského krále Jeroboáma, syna Jehoášova,^b měl vidění o Izraeli.

² Říkal:

Hospodin bude ze Sionu řvát,
burácet bude z Jeruzaléma!^c
Vyprahnou louky pastýřů,
uschne i vrchol Karmelu.

Už toho mám dost!

³ Toto praví Hospodin:

Damašek hřešil trojnásob,
čtyřnásob – už toho mám dost!
Za to, že Gileáda mlátili
cepy okovanými,^d
⁴ sešlu na Chazaelův dům oheň,
aby pohltil Ben-hadadovy paláce.
⁵ Rozlámu závoru Damašku;
odstráním toho, kdo má v Údolí hříchu trůn,
kdo třímá žezlo v Bet-edenu.
Aramejský lid bude vyhnán do Kíru,^e
praví Hospodin.

⁶ Toto praví Hospodin:

Gaza hřešila trojnásob,
čtyřnásob – už toho mám dost!
Za to, že vyháněli všechen lid
a prodávali je Edomským,
⁷ sešlu na hradby Gazy oheň,
aby pohltil její paláce.
⁸ Odstráním toho, kdo trůní v Ašdodu,
kdo třímá žezlo v Aškelonu.
Obrátím svou ruku proti Ekronu
a zbytky Filištinů zahynou,
praví Panovník Hospodin.

⁹ Toto praví Hospodin:

Týr hřešil trojnásob,
čtyřnásob – už toho mám dost!
Za to, že prodávali vyhnance Edomským
a na bratrskou smlouvu ani nevzpomněli,
¹⁰ sešlu na hradby Týru oheň,
aby pohltil jeho paláce.

¹¹ Toto praví Hospodin:

Edom hřešil trojnásob,
čtyřnásob – už toho mám dost!
Za to, že bratra stíhal mečem
a všechen soucit potlačil,
neustále jen soptil hněvem,
dál a dál ve svém zuření –
¹² za to sešlu na Teman oheň,
aby pohltil paláce v Bosře.

¹³ Toto praví Hospodin:

^a 783–742 př. n. l. (2Kr 15:1–7; 2Le 26)

^b 786–746 př. n. l. (2Kr 14:23–29)

^c Jl 3:16

^d 2Kr 8:11–12; 10:32–33

^e 2Kr 15:6–9

Amonci hřešili trojnásob,
čtyřnásob – už toho mám dost!
Za to, že v Gileádu rozpárali těhotné,
aby rozšiřovali své hranice,
¹⁴ zapálím na hradbách Raby oheň,
aby pohltil její paláce
uprostřed vřavy v den boje,
uprostřed bouře v den vichřice.
¹⁵ Jejich král půjde do vyhnanství
a jeho velmoži spolu s ním,
praví Hospodin.

2

¹ Toto praví Hospodin:

Moáb hřešil trojnásob,
čtyřnásob – už toho mám dost!
Za to, že kosti Edomského krále
spálili na prášek,
² sešlu na Moába oheň,
aby pohltil keriotské paláce.
Moáb zahyne uprostřed vřavy,
válečného křiku a troubení.
³ Odstráním z jeho středu soudce,
všechny jeho velmože pobiji spolu s ním,
praví Hospodin.

⁴ Toto praví Hospodin:

Juda hřešil trojnásob,
čtyřnásob – už toho mám dost!
Za to, že Hospodinův zákon zavrhl
a neřídili se jeho pravidly,
že se dali svést svými podvody,
za kterými už jejich předci šli,
⁵ za to sešlu na Judu oheň,
aby pohltil jeruzalémské paláce.

Hřích Izraele

⁶ Toto praví Hospodin:

Izrael hřešil trojnásob,
čtyřnásob – už toho mám dost!
Nevinné prodávají za peníz
a ubohé za dva sandály.^f
⁷ Chudé zašlapávají do země
a ponížené krátí na právech.
Za holkou chodí otec i syn,
aby mé svaté jméno prznili.
⁸ Při kdejakém oltáři
se na zabavených pláštích^g válejí
a v chrámě svého boha
píjí víno vybrané na pokutách.
⁹ Já jsem před nimi Emorejce porazil,
ač byli jako cedry vysokí
a jako duby mohutní.
Zničil jsem je shora od koruny
až dolů po kořeny.
¹⁰ Já jsem vás vyvedl z Egypta
a čtyřicet let po poušti vedl vás,
aby vám emorejská země připadla.
¹¹ Z vašich synů jsem probouzel proroky
a z vašich mladíků nazíry.^h
Copak to tak není, Izraelci?
praví Hospodin.
¹² Vy jste však nazíry napájeli vínem,
prorokům jste přikazovali: „Neporokujte!“

^f srov. Ex 23:6–8; Lv 25:39–43; Dt 15:12–18

^g Ex 22:25–27; Dt 24:10–13

^h Nu 6

13 Hle, já vás k zemi přitlačím
jako těžký vůz plný obilí.
14 Běžec nebude mít kam utéct,
silákovi síla nezbude,
hrdina nezachrání se.
15 Neobstojí ani lukostřelec,
rychlonožý posel neunikne,
jezdec na koni nezachrání se.
16 Nejstatečnější hrdina
v ten den bude nahý utíkat,
praví Hospodin.

3

Zúčtují s vámi

¹ Slyšte, Izraelci, slovo, jež Hospodin mluví proti vám – proti celé té čeládce, kterou jsem vyvedl z Egypta:

² Jedině vás jsem vyvolil
ze všech čeledí na zemi,
a proto s vámi zúčtují
za všecken váš hřích!

³ Mohou snad jít dva společně,
když nejsou ve shodě?
⁴ Řve snad v divočině lev,
když nemá úlovek?
Vrčí snad ve svém doupěti,
když kořist nelapil?
⁵ Padne snad do pasti na zem pták,
když chybí návnada?
Sklapne snad někdy past,
aniž by kořist lapila?
⁶ Když se ve městě troubí na poplach,
copak lid nemá strach?
Když se ve městě stane neštěstí,
copak to nedopustil Hospodin?^a

⁷ Jistě! Panovník Hospodin nepůsobí nic,
aniž by sdílel své tajemství
se svými služebníky, proroky.
⁸ Lev řve,
kdo by se nebál?
Panovník Hospodin mluví,
kdo by neprorokoval?

⁹ Na palácích v Ašdodu zvolajte,
vyhlaste na palácích v Egyptě:
Shromážděte se na hory Samaří –
jen se podívejte na ten zmatek,
na to vykořisťování!
¹⁰ Jednat správně jsou neschopní,
praví Hospodin.
To, co hromadí ve svých palácích,
získali násilím a loupežím!

¹¹ Nuže, toto praví Panovník Hospodin:

Tuto zem obklíčí protivník,
strhne tvé pevnosti
a tvé paláce vyplení.

¹² Toto praví Hospodin:

Jako když pastýř vyrve z tlamy lva
dvě nohy anebo kus ucha,
tak budou vyrváni Izraelci,
kteří si hoví na divanech v Samaří,
na damaškových polštářích.

^a Iz 45:7

¹³ Slyšte to a varujte dům Jákobův, praví Panovník Hospodin,
Bůh zástupů:

¹⁴ V den, kdy s Izraelem zúčtují
za jeho vzbouření,
zúčtují také s betelskými oltáři:^b
Rohy oltáře budou odsekány
a popadají k zemi.
¹⁵ Udeřím na zimní dům tak jako na letní
a zřítí se domy ze slonoviny;
ty skvělé domy vymizí,
praví Hospodin.

4

Nevrátili jste se

¹ Vy, bášanské krávy, tohle poslyšte,^c
vy, jež se na samařské hoře pasete,
vy, které utiskujete ubohé,
vy, které chudé drtíte
a manželům říkáte:
„Přines, ať pijeme!“

² Panovník Hospodin
přisáhá při své svatosti:
Hle, přijdou na vás dny,
kdy vás potáhnou na hácích
a vaše děti na udicích!

³ Jednu za druhou vás odvedou
skrz hradbu zbořenou
a k Harmonu vás poženou,
praví Hospodin.

⁴ Jděte si do Bet-elu zahřešit,
v Gilgalu hřešte ještě víc!
Každé ráno přinášejte oběti
a každé tři dny desátky.

⁵ Palte kvašené chleby jako oběť vděčnosti
a hlučně pokřikujte o své štědrosti –
tak to přece máte, Izraelci, rádi,
praví Panovník Hospodin.

⁶ Ve všech vašich městech jsem způsobil,
že jste co do úst neměli;
ve všech vašich vesnicích
byl nedostatek potravy.
A přesto jste se ke mně nevrátili,
praví Hospodin.

⁷ Odepřel jsem vám také déšť,
když do žně zbývaly tři měsíce.
Jedno město jsem skrápěl deštěm,
druhému jsem jej však odepřel;
jeden díl země byl zavlažen,
druhý však uschl bez deště.

⁸ Ze dvou tří měst se k dalšímu plahočili,
aby se vody napili,
uhasit žízeň ale nemohli.
A přesto jste se ke mně nevrátili,
praví Hospodin.

⁹ Vaše zahrady a vinice jsem bil
znovu a znovu plísni a sněží;
vaše fíky a olivy žraly housenky.
A přesto jste se ke mně nevrátili,
praví Hospodin.

¹⁰ Poslal jsem na vás mor jako na Egypt,
vaše mladíky jsem mečem bil,

^b 1Kr 12:25–13:6

^c srov. Iz 3:16–17; 32:9–13; Oz 4:16; 10:11

vaše koně byli zajati,
vaše tábory jsem puchem naplnil.
A přesto jste se ke mně nevrátili,
praví Hospodin.

11 Já Bůh jsem mezi vámi působil zkázu,
jako když jsem podvrátil Sodomu a Gomoru;
vbyli jste jako oharek vytažený z plamenů.
A přesto jste se ke mně nevrátili,
praví Hospodin.

12 Tak tedy s tebou, Izraeli, naložím,
a protože tak s tebou naložím,
připrav se, Izraeli, setkat s Bohem svým!

13 Hle – tvůrce hor a stvořitel větru,
jenž oznamuje člověku své myšlenky,
Ten, který tvoří svítání i tmu
a překračuje zemské výšiny –
má jméno Hospodin, Bůh zástupů.

5

Panna izraelská padne

¹ Slyšte slovo, jež pronáším nad vámi – žalozpěv nad domem Izraele:

2 Panna izraelská padne
a víckrát nevstane.
Opuštěna bude v zemi své,
nikdo ji nezvedne.

³ Toto praví Panovník Hospodin domu Izraele:

Městu, jež vytáhne s tisícem,
jen sto jich zůstane,
a tomu, jež se stem vytáhne,
zůstane jen deset.

⁴ Toto praví Hospodin domu Izraele:

5 Hleďte mne, ať žijete!
Nehleďte Bet-el,
do Gilgalu nechoďte,
do Beer-šeby neputujte.
Gilgal totiž bude vysídlen
a z Bet-elu nic nezbude.
6 Hleďte Hospodina, ať žijete!
Ať se na dům Josefův nevrhne
jak oheň, který stravuje,
který nikdo v Bet-elu uhasit nemůže!

7 Vy ale obrácíte právo v pelyněk
a spravedlnost k zemi srážíte.

8 Ten, který stvořil Plejády a Orion,
který obrací stín smrti na jitra
a den pak zase stmívá v noc,
Ten, který přivolává mořské vody
a vylévá je na zemi,
má jméno Hospodin.

9 Do zkázy umí vrhnout mocného,
záhuba přijde i na pevnost!

10 Vy ale nenávidíte toho, kdo soudí v bráně,
štíťte se toho, kdo mluví pravdivě.

11 Protože dupete po chudácích
a nutíte je odvádět daně z obilí,
nebudete bydlet v těch svých palácích,
které jste si postavili z kamení;
z těch výtečných vinic, co jste sázeli,
nebudete moci víno pít.

12 Jen já vím, kolik je vašich vin
a jak hrozný je váš hřích.

13 Nevinné sužujete, berete úplatek,
ubohé v bráně krátíte na právech.
Rozumný v té době zůstává mlčet –
časy jsou totiž zlé.^a

14 Hleďte dobré a ne zlé,
ať žijete!
Hospodin, Bůh zástupů, pak s vámi bude,
jak říkáte.

15 Zlo nenávidíte a dobro milujete,
u soudu v bráně právo podpořte –
snad se Hospodin, Bůh zástupů, smiluje
nad tím, co z Josefa zůstane.

16 Nuže, toto praví Panovník Hospodin, Bůh zástupů:

Nářek bude znít na všech prostranstvích,
„Ach, běda!“ bude slyšet na všech ulicích.
Rolníky povolají k oplakávání
a znalce žalozpěvů k truchlení.
17 Nářek bude znít na všech vinicích,
až projdu mezi vámi,
praví Hospodin.

Nenávidím vaše svátky

18 Běda těm, kteří touží
po Hospodinově dni!
K čemu vám bude Hospodinův den?
Přijde s tmou, a ne se světlem!
19 Jako by někdo utíkal před lvem
a potkal by se s medvědem;
jako by se doma opěl rukou o zeď
a byl by uštknut hadem.
20 Hospodinův den nepřinese světlo, ale tmu,
černotu bez jediného paprsku!^b

21 Nenávidím vaše svátky, jsou mi odporné,
vaše shromáždění nemohu vydržet!^c
22 Když mi přinášíte zápalné a moučné oběti,
mně se to nelíbí.
Na pokojné oběti z vašich dobytčat
se nechci ani podívat.
23 S rámem svých písní mě nechte být,
nechci poslouchat vaše hraní na loutny!
24 Ať se valí právo jako mocná řeka,
spravedlnost jak proud, jež nevysychá!

25 Přinášeli jste mi oběti a dary
těch čtyřicet let na poušti,
dome izraelský?
26 Nosili jste svého „krále“ Sakúta
a hvězdu svého „boha“ Saturna –
obrazy, jež jste si museli sami udělat?
27 Proto vás vystěhuji až za Damašek,
praví Hospodin,
Bůh zástupů – tak se jmenuje.

6

Bude konec hostinám

1 Běda těm, kdo mají na Sionu klid,
sebejistým na hoře Samaří!
Máte se za výkvět prvního mezi národy,
celý dům Izraele chodí za vámi.

^a Mi 2:3 (Ef 5:16; 6:13; 2Tm 3:1)

^b Iz 13:9–10; Jl 2:1–2, 31; Sf 1:14

^c Iz 1:11–15

2 Na Kalne se jděte podívat
a odtud na Veliký Chamat
a pak dolů na filištínský Gat.
Jste lepší než tato království?
Mají snad větší území než vy?

3 Zlý den byste chtěli odvrátit,
nastolujete však násilí.

4 Vyleháváte na lůžkách slonových,
povalujete se na svých polštářích.
Cpete se výběrovým skopovým
a nejjšťavnatějším telecím.

5 Vyjete u loutny jako byste byli David,
loudíte tóny na hudebních nástrojích.

6 Pijete víno plnými miskami,
mažete se nejjemnějšími oleji
a zkáza Josefa vás vůbec netrápí.

7 Proto budete vyhnáni mezi prvními,
bude konec vašim hostinám i válení!

Jákobova pýcha

⁸ Panovník Hospodin přísahá sám při sobě – Hospodin, Bůh zástupů, prohlašuje:

Z Jákobovy pýchy se mi dělá špatně,
jeho paláce jsou mi odporné.
Proto to město vydám v plen
i se vším, co je v něm!

⁹ Zbude-li v jediném domě jen deset lidí, zemřou i ti. ¹⁰ Přijde-li příbuzný, aby vynesl a spálil jejich ostatky, a najde někoho, kdo se tam v koutku skryl, zeptá se: „Je s tebou ještě někdo?“ „Nikdo,“ hlesne on. A tehdy řekne: „Tiše! Ať ani nezmíníme Hospodinovo jméno!“

¹¹ Hle, Hospodin dává rozkazy –
rozbije veliký dům na kusy
a malý domek na třísky!

¹² Dokážou koně běžet po skále?
Dá se snad s voly orat moře?
Vy jste však dokázali obrátit právo v jed
a ovoce spravedlnosti v pelyněk –

¹³ vy, kdo jásáte radostí
nad Lo-debarem nicotným
a říkáte: „Nedobyli jsme svými silami
ten mocný Karnajim?“

¹⁴ Hle, dome Izraele, jsem to já,
praví Hospodin, Bůh zástupů,
kdo vzbudí proti vám
národ, který vás bude utlačovat
od Lebo-chamatu až po údolí Araba!

7

Víckrát je neušetřím

¹ Panovník Hospodin mi ukázal toto: Když skončila senoseč pro krále a tráva začínala růst k pozdnímu sečení, hle – nachystal roje kobylek! ² Když sežraly veškerou zeleň na zemi, řekl jsem: „Hospodine, Pane můj, prosím odpusť! Jak to Jákob vydrží? Vždyť je tak maličký!“ ³ A Hospodin byl pohnut lítostí. „Nestane se to,“ řekl Hospodin.

⁴ Panovník Hospodin mi ukázal toto: Hle – Panovník Hospodin volal, že povede soud ohněm! Když strávil širý oceán a měl pohltnout i zem, ⁵ řekl jsem: „Panovníku Hospodine, prosím přestaň! Jak to Jákob vydrží? Vždyť je tak maličký!“ ⁶ A Hospodin byl pohnut lítostí. „Nestane se ani toto,“ řekl Panovník Hospodin.

⁷ Potom mi ukázal toto: Pán stál na hradbě s olovnicí, s olovnicí v ruce. ⁸ „Co vidíš, Amosi?“ zeptal se mě Hospodin.

„Olovnicí,“ odpověděl jsem. Tehdy mi Pán řekl: „Hle, spouštím olovnicí doprostřed svého lidu, Izraele. Víckrát už je neušetřím.“^a

⁹ Izákovy obětní výšiny budou zničeny,
z izraelských svatyní budou sutiny,
až s mečem povstanu
proti Jeroboámovu domu!“^b

Izrael bude vyhnán

¹⁰ Betelský kněz Amaciáš tehdy vzkázal izraelskému králi Jeroboámovi: „Amos proti tobě osnuje spiknutí v samém srdci Izraele. Země nemůže všechny ty jeho řeči snést.“ ¹¹ Amos totiž říká:

„Jeroboám zahyne mečem!
Izrael bude vyhnán ze země!“

¹² Potom Amaciáš řekl Amosovi: „Seber se, vidoucí, a utíkej do Judska! Tam si vydělávej na chleba, prorokuj si tam.“ ¹³ V Bet-elu už ale víckrát neprorokuj – vždyť je to králova svatyně, je to chrám království!“

¹⁴ Amos na to Amaciášovi odpověděl: „Nebýval jsem prorok ani prorocký učedník – choval jsem dobytek a pěstoval fíky.“ ¹⁵ Hospodin mě ale vzal od ovcí a řekl mi: „Jdi, prorokuj mému lidu, Izraeli.“ ¹⁶ Proto teď slyš slovo Hospodinovo. Ty říkáš:

„Neprorokuj o Izraeli,
o domu Izákovu neřeční!“

¹⁷ Nuže, toto praví Hospodin:

Tvá žena bude smilnit ve městě
a tví synové i dcery padnou mečem.
Tvá země bude rozměřena provazcem
a ty zemřeš v zemi nečisté.
Izrael musí být jistojistě
ze své země vysídlen!“

8

Zralí pro konec

¹ Panovník Hospodin mi ukázal toto: Hle – koš zralého ovoce! ² „Co vidíš, Amosi?“ zeptal se mě. „Koš zralého ovoce,“ odpověděl jsem. Tehdy mi Hospodin řekl: „Můj lid Izrael je zralý pro konec! Víckrát už je neušetřím.“ ³ V ten den se chrámové zpěvy obrátí v kvílení, praví Panovník Hospodin. Všude spousta rozházených mrtvol! Všude ticho.“

⁴ Slyšte, vy, kdo šlapete po chudácích,^c
vy, kdo ničíte ubožáky na zemi
se slovy:

„Kdy už skončí svátek novoluní,
abychom prodávali obilí?
Kdy už skončí den sobotní,
abychom zrní nabídli,
abychom z míry ubrali a k ceně přidali,
abychom šidili falešnými váhami,^d
⁶ bychom si nuzné koupili za peníz
a ubohé za dva sandály,
abychom místo zrní
prodávali otruby?“

⁷ Hospodin přísahá při Pýše Jákobově: „Nikdy nezapomenu na žádný jejich skutek.“

^a srov. 2Kr 21:13

^b 1Kr 13:33–34; 14:10–11, 14–16

^c Am 2:6–7; 4:1; 5:11

^d Lv 19:36; Dt 25:13–15; Př 11:1; 16:11; 20:23; Ez 45:10–12; Oz 12:7

8 Copak se kvůli tomu neotřese země,
nedá se každý její obyvatel do pláče?
Jako Nil se celá rozlije,
vzvedme se a zase opadne
jako ta řeka v Egyptě!

9 V ten den,
praví Panovník Hospodin,
nechám slunce zajít v poledne
a zatemním zemi vprostřed dne.
10 Vaše slavnosti obrátím v truchlení
a všechny vaše písně v kvílení.
Všechny vás obleču do pytloviny
a všechny hlavy budou oholeny.
Nechám zem truchlit jako nad jednorozeným –
její poslední den bude nejtrpčí!

11 Hle, přicházejí dny,
praví Panovník Hospodin,
kdy na zem pošlu hlad –
ne hlad po chlebu ani žízeň po vodě,
ale po slyšení Hospodinových slov.
12 Od moře k moři se budou plahočit
a od severu bloudit na východ,
aby hledali Hospodinovo slovo,
ale nenajdou.^a

13 V ten den budou omdlávat žízní
krásné panny i statní mladíci –
14 ti, kteří přísahají na hřích Samaří.
Prý: „Jako že je tvůj Bůh, Dane, živ!
Jako že žije pout' do Beer-šeby!“ –
takoví padnou, aby už nevstali.

9

Nikdo neunikne

¹ Spatřil jsem Pána, jak stojí nad oltářem a říká:

„Udeř ty sloupy do hlavic,
ať se zachvějí základy!
Strhni je jim všem na hlavy.
Ty, kdo přežijí, mečem pobijí!
Neuteče ani jeden z nich,
neunikne mi ani jediný!^b

2 I kdyby se zakopali do pekla,
má ruka by je odtud vytáhla.
Kdyby snad vystoupili do nebe,
i odtud strhnu je.^c

3 Kdyby se ukryli na vršku Karmelu,
najdu je a odtud přivedu.
Kdyby se mi schovali na mořském dně,
přikážu hadu, ať je odtud vyštípe.
4 Kdyby je nepřátelé do zajetí zahnali,
přikážu meči, aby je tam vyhubil.
Spočinu na nich svým pohledem –
ne ovšem k dobru, ale ke škodě!^d

5 Panovník, Hospodin zástupů,
se dotkne země a ta se roztřese,
všichni její obyvatelé se dají do pláče.
Jako Nil se celá rozlije
a zase opadne jako ta řeka v Egyptě.
6 Ten, který si staví v nebi komnaty
a svoji klenbu založil na zemi,

^a srov. Oz 5:6

^b srov. Sd 16:29–30

^c Ž 139:7–10

^d Dt 28:63; Jr 44:27 (srov. 2Le 16:9)

Ten, který přivolává mořské vody
a vylévá je na zemi,
má jméno Hospodin.^e

7 Copak nejste, Izraelci, pro mě
stejní jako Habešané?
praví Hospodin.
Copak jsem Izrael nevyvedl z Egypta
stejně jako Filištíny z Kaftoru
a Aramejce z Kíru?

8 Hle, oči Panovníka Hospodina utkvěly
na tomto hříšném království!
Vyhladím dům Jákobův ze země,
nevyhladím je však úplně,
praví Hospodin.

9 Hle, už dávám rozkazy!^f

Budu přesívat dům Izraele
přes všechny národy,
tak jako se přesívá sítem,
aby nepropadly žádné kamínky.
10 Stejně tak zahynou mečem
v mém lidu všichni hříšníci,
kteří říkají: „Nám se nic nestane.
Nepotká nás žádné neštěstí!“^g

Obnovím svůj lid

11 Toho dne obnovím
zbožený stan Davidův.
Opravím jeho trhliny
a jeho trosky obnovím –
vztyčím jej jako za dávných dnů.
12 Tehdy jim připadne zbytek Edomu
i všechny národy mé jméno nesoucí,
praví Hospodin, který to způsobil.

13 Hle, přicházejí dny,
praví Hospodin,
kdy žence dožene oráč
a toho, kdo šlape hrozny, rozsévač.
Hory budou tehdy vínem oplývat
a všechny kopce přímo přetékat.^h

14 Svůj lid Izrael přivedu zpět ze zajetí.
Vystavějí města, jež museli opustit,
a budou v nich znovu žít.
Budou sázet vinice a jejich víno pít,
zakládat zahrady a ovoce z nich jíst.ⁱ

15 Zasadím je v jejich zemi,
kterou jsem dal jim,
a z té země nebudou už nikdy vyrváni,
praví Hospodin, tvůj Bůh.

^e Am 5:8

^f Am 6:11

^g Iz 28:15

^h Jl 3:18

ⁱ Iz 65:21